

efter det foreliggende Forslag gøres af Brændevinsskatten, eller en Del af Brændevinsskatten, tiltaler mig ikke absolut, idet jeg egentlig ikke ved, hvad den skal bruges til. Vi vide, at noget af den skal være Tilskud til Kommunerne. Jeg lægger nu ikke saa særlig Vægt paa det, der har været anført, at man derved tager fra de mindre bemidlede og giver til de mere bemidlede. Der kan være noget i den Tale, men paa den anden Side maa man ogsaa indrømme, at Drikfældigheden har sin store Andel i, at Kommunernes Udgifter til Fattigvæsen, Sygevæsen osv. have været stigende. Den Dels Anvendelse kan jeg imidlertid dog forstaa. Men den anden Del, som skal henlægges til et Fond for Alderdomsforsørgelse og Invaliditetsforsikring, kan jeg mindre forstaa. Anvendelsen af. Det er et Fond, der skal opsamles, men om der saa skal en Lov til for at faa det sat i Virksomhed, om jeg saa maa sige, ved man i Virkeligheden for lidt om. Hvad der imidlertid for mig her er Hovedsagen, er ogsaa det, at jeg ser saaledes paa Sagen, at naar vi en Gang — og jeg har tidligere udtalt, at jeg haaber ikke, at en Revision af vor Toldlov er udskudt i en længere Tid — maa komme til en Toldlovsrevision, er det meget uheldigt, at man har begyndt denne delvise Reformering af vor indirekte Beskatning ved en Brændevinsskat som den her foreliggende. Thi det er min Overbevisning, at komme vi til en Revision af Toldloven, vil man, for ikke at gaa Staten for nær, komme til at bruge en Brændevinsskat for det, man tager af Statskassen gennem en Nedsættelse af Toldindtægterne.

Jeg maa maaske slutte med at sige, at ligesom det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) i Gaar udtalte, at han i og for sig ikke havde noget imod, at Toldloven ikke var kommen frem, fordi naar en saadan Toldlov kom frem og atter kom frem, men stadig ikke blev til noget, Udsigterne for dens Gennemførelse vare mindre og mindre — saaledes tror jeg, jeg kan sige det samme om dette Forslag: Jeg havde helst set, at det ikke var kommet; thi naar et saadant Forslag til en Brændevinsskat stadig kommer frem og stadig bliver forkastet, blive Udsigterne mindre og mindre til en Gang at komme til en Løsning paa dette Punkt.

Andersen: Da jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale mig om det foreliggende Lovforslag, sidste Gang i forrige Samling, og da min Opfattelse af Forslaget er

den samme endnu som den Gang, skal jeg indskrænke mig til nogle faa almindelige Bemærkninger. Jeg kunde ønske at udtale, at den Skattereform, den høje Regering har forelagt i dette Ting, og af hvilken det foreliggende Forslag danner et Led, har beredt den store Arbejderbefolkning en meget stor Skuffelse. Da Talen var om en Skattereforms Gennemførelse tidligere, blev der hos Arbejderbefolkningen vakt Haab om, at man vilde komme til en Omfordeling af vore Skatter, saaledes at de Klasser i Samfundet, som leve under de haardeste Vilkaar, kunde gøre Regning paa at faa nogen Skattelettelse, og at denne Skattelettelse med tilstrækkeligt Hensyn vilde blive fordelt paa de Samfundsklasser, som have den bedre og større Evne til at bære den, og man knyttede særlig sit Haab om en saadan Skattelettelse til Toldloven; man haabede paa, at de store Positioner paa Toldloven, Kaffe, The, Ris, Petroleum, Kul, vilde blive frigjorte. Det saa jo ogsaa en Gang under Toldlovens Behandling ud, som om man kunde være naaet til dette Resultat. Hvis dette var sket, havde den arbejdende Befolkning kunnet have godt Haab om at faa nogle Skatteletter paa dette Omraade. Men saaledes som Skattereformen nu foreligger fra den høje Regering uden denne Toldlov, er dette Haab bristet; det ser ud til, at den Skattereform, der foreligger, ikke alene berøver Arbejderstanden Haabet om en Skattelettelse, men ogsaa indeholder Bestemmelser, som forøge de Skattebyrder, som den arbejdende Befolkning i lange Tider har maatte bære. Vi møde saaledes en Forøgelse af Arbejdernes Skattebyrde: Forslaget om en Indkomstskat, hvorefter en Arbejder her i Kjøbenhavn med en Indtægt af 1,200 Kr. vil faa sin Skattebyrde forøget med mellem 2 Kr. og 2 Kr. 20 Øre om Aaret. Nu ved jeg meget vel, at der er adskillige ærede Medlemmer, som mene, at de københavnske Skatteydere kun have en meget lille Skatteprocent. Det har under Forhandlingen om disse Skattelove været udtalt, at den københavnske Befolkning havde den mildeste Skatteprocent her i Landet. Jeg tror, denne Opfattelse beror paa en Misforstaaelse, thi man kommer ganske sikkert til et fejlt Resultat, hvis man beregner den kommunale Skat, den københavnske Borger yder, efter Indkomstskatten alene. Indkomstskatten udgør, som bekendt, for det sidste Regnskabsaar kun 3,468,000 Kr., hvorimod andre kommunale Skatter, som Arealsskat, Grundskat og Brolægningssskat,